

ת"פ 38548/06/16 - מדינת ישראל נגד לירז רז, כאן גרים בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 38548-06-16 מדינת ישראל נ' רז(עציר) ואח'

16 במרץ 2017

לפני כבוד השופט עמית צבי גורפינקל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לופז כלב

נגד

הנאשמים 1. לירז רז

ע"י ב"כ עו"ד עמית בר ואדווה ויצמן

2. כאן גרים בע"מ

ע"י נאשמת 1

גזר דין

הנאשמת 1 היא הבעלים של החברה, נאשמת 2. ביום 19.12.2012 הוחלט על פירוק מרצון של החברה אולם ביום

עמוד 1

17.4.2013 ביקשה הנאשמת 1 לבטל את ההחלטה על הפירוק.

ביום 3.6.2013 ניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב צו לכינוס נכסיה של הנאשמת לבקשתה, ומונה לה מנהל מיוחד על נכסיה.

החל משנת 2012, על רקע מצבה הכלכלי פעלה הנאשמת לקבלת כספים במירמה שלא כדין והציגה עצמה כאשת עסקים בעלת חברה מצליחה בתחום הנדל"ן, כעובדת ברשות מקרקעי ישראל, כשמאית מקרקעין מורשית וכבעלת היתר להגשת הצעות למכרזים לרכישת נדל"ן המפורסמים על ידי כונס הנכסים הרשמי.

הנאשמת קימה פגישות עסקיות במשרדים יוקרתיים ששכרה בתשלום לפי שעה וכן השתמשה ברכב נהוג על ידי נהג ובעוזרת אישית, וניהלה שיחות טלפון עסקיות כביכול, בנוכחות האנשים שאותם רימתה, כדי ליצור מצג שווה של אשת עסקים מצליחה. כמו כן כדי למנוע מקורבנות העבירה לחשוף את מצגי השווא הכוזבים, החתימה הנאשמת את קורבנות העבירה על הסכמים המחייבים אותם לשמור על סודיות הדברים. הנאשמת הסתירה את זכויותיה ברכוש האסור שקיבלה והלבינה הון על ידי דרישה לקבלת כספים במזומן, והורתה לעו"ד לרשום אותה בחשבון בנק הרשום על שמו באופן שהחשבון יחזה כחשבון נאמנות לעסקאות, הורתה לקורבנות המרמה להעביר כספים לחשבון הנאמנות, ולאחר מכן הורתה לעו"ד למשוך את הכסף במזומן ולהעבירו לידיה. בתמורה לכך שילמה הנאשמת לעו"ד 3,000 ₪ במזומן עבור כל משיכה של כסף שביצע.

בכתב האישום מפורטים תשעה אישומים. באישום הראשון נטען כי הנאשמת הכירה את יואב פאעל והציעה לו להשתלב עמה בעסקים בתחום הנדל"ן. היא הציגה בפניו מצג כי היא בעלת מידע על מכרזים שמפרסם הכנ"ר והציעה לו כי תגיש עבורו הצעות של מכרזים. הנאשמת בדתה פרטי מכרזים שקריים למכירת מקרקעין, ביודעה שהמכרזים בדויים והחתימה את יואב על הסכמים לפיהם יעביר לידה אחוז אחד משווי הנכס שאותו כביכול ביקשה לרכוש. מחודש אוקטובר 2012 ועד יוני 2013 קיבלה הנאשמת מיואב סך של מעל 790 אלף ₪ לצורך הגשת הצעתו ל-59 מכרזים בדויים ולאחר מכן השיבה לו 60,000 ₪ בגין שבעה מכרזים שכביכול ההצעה לגביהם נדחתה. לאחר מכן טענה הנאשמת כי החברה הנאשמת 2 היא בעלת קרקע חקלאית באזור רחובות ובאזור קיבוץ געש ושכנעה את יואב לרכוש חלקים בקרקע. יואב, אמו ואחיו הסכימו לרכוש את הקרקע והנאשמת ערכה חמישה חוזי מכר כוזבים למכירת מגרשים. שני חוזים התייחסו לשני מגרשים בסך 282,000 ₪ ושלושה חוזים התייחסו למגרשים נוספים שה"כ דרשה הנאשמת 833,000 ₪ עבור חמשת המגרשים, למרות שידעה שאין לה בהם זכויות. הנאשמת הסכימה כי חלק מהתשלום יקוזז מהכספים הקודמים ששילם יואב עבור השתתפות במכרזים הבדויים ודרשה ממנו להעביר לה 465,000 ₪. כדי להסוות את מקור הכספים האסורים הציעה הנאשמת לאדם אחר לרכוש ביחד דירה בתל אביב כאשר כל אחד ישלם מחצית מהשווי. הדירה נרשמה על שם האחר כדי להסוות את זכויותיה של הנאשמת.

עוד הציעה הנאשמת ליואב לרכוש שטח חקלאי נוסף ליד קיבוץ געש ויואב חתם על הסכם לרכישה ומסר לנאשמת 234,000 ₪ ולאחר מכן החזירה הנאשמת ליואב 34,000 ₪ בטענה כאילו אין צורך בתשלום מע"מ עבור העסקה. שה"כ קיבלה הנאשמת מהמתלוננים כ-1,400,000 ₪, וקיבלה לבעלותה סכום כ-400,000 ₪ בהעברה ישירה לחשבון של האחר כדי להסתיר את בעלותה בכספים ובגין זאת יוחסו לה עבירות של קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, והלבנת הון לפי סעיף 3 (א) (1) לחוק איסור הלבנת הון.

עמוד 2

על פי האישום השני הנאשמת הכירה את רועי משה והציגה בפניו מצג שווא כי היא מכירה את הבעלים של רשת קופיקס. כמו כן הזמינה אותו להיפגש עמה במשרדים מפוארים ששכרה במלון במגדלי עזריאלי, הציעה כי תגיש עבורו הצעות במכרזים שמפרסם הכנ"ר ואמרה לו כי תגיש בשמו הצעה לרכישת דירה ברחוב הרצל בתל אביב במכרז של הכנ"ר. הנאשמת קיבלה מרועי 200 אלף ₪ בטענה שסכום זה נדרש לצורך המכרז וכן קיבלה ממנו 11 אלף ₪ עבור טיפול של עורך דין. הנאשמת הודיעה לרועי כי הצעתו לא התקבלה, ובמקום להחזיר את כסף הציעה לו להשתתף במכרז לרכישת דירה אחרת בתל אביב תמורת 1,300,000 ₪ כאשר נדרש סכום של כ-300,000 ₪ כדי להשתתף במכרז. רועי מסר לנאשמת כ-100 אלף ₪ במזומן ולאחר מכן טענה כי קיים מכרז לדירה נוספת ורועי העביר אלה 11,000 ₪ כדמי טיפול כביכול במכרז. הנאשמת הציגה בפני רועי מסמך מזויף של הכנ"ר כאילו זכה במכרז על דירה ברחוב חובבי ציון ובסך הכל קיבלה מרועי 325,000 ₪, וניסתה לקבל מאדם אחר כשותף לעסקה 322,000 ₪. כמו כן קיבלה 98,000 ₪ במזומן והסתירה את זהות הבעלות שלה בכסף ובגין זאת הואשמה בעבירות של קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, ניסיון לקבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות לפי סעיף 419 לחוק העונשין, והלבנת הון לפי סעיף 3 (א)(1) לחוק איסור הלבנת הון.

באישום השלישי נטען כי הנאשמת הכירה את שמעון מחלוף הציעה לו לרכוש קרקע חקלאית ליד קיבוץ געש, שמעון מסר לה 102 אלף ₪ במזומן לאחר מכן הציעה לו להשתתף במכרזים נוספים של המינהל וקיבלה ממנו כ-120,000 ₪ לצורך הגשת הצעות ל-14 מכרזים. כמו כן הציעה לו לרכוש דירה בשווי 450,000 ₪ ושמעון העביר לה 173,000 ₪. לאחר שהתגלתה המירמה החזירה הנאשמת לשמעון את סכומי המירמה למעט 19,000 ₪ בגין זאת הואשמה בעבירות של קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), ניסיון לקבלת דבר במירמה והלבנת הון.

באישום הרביעי נטען כי הנאשמת שכרה דירת מגורים מעמרם אבידן הציעה לו מגרשים למכירה, הציגה בפניו מסמך עליו חתימה מזויפת של עורך דין ועמרם מסר לה שיק בנקאי על סך 128,000 ₪. הנאשמת דרשה ממנו להעביר את הכסף בהעברה בנקאית והוא עשה זאת. לאחר מכן העביר עמרם סך נוסף של 100,000 ₪ לחשבון הנאמנות והנאשמת הציגה בפניו מצג שווא כאילו שני קונים רכשו מגרש בסך 410,000 ₪, שיועבר אליו. הנאשמת בדתה מליבה מכרז של הכנ"ר לרכישת דירה ברחוב הרצל בתל אביב ועמרם העביר לה 88,000 ₪ ולאחר מכן העביר 30,000 ₪ נוספים. בנוסף הועבר סכום בסך 30,000 ₪ במזומן. הנאשמת הציגה מכתב מזויף שנרשם כביכול על ידי הכנ"ר כאילו הציעה לרכישת הדירה התקבלה. עמרם העביר סכומים נוספים עבור רכישת נכסים נוספים. סה"כ קיבלה הנאשמת מעמרם 538,000 ₪ וניסתה לקבל סכום של 333,000 ₪ וקיבלה לבעלותה 118,0090 ₪ במזומן כדי להסתיר את זכויותיה בכסף. בגין זאת הואשמה בעבירות של קבלת דבר במירמה, ניסיון לקבלת דבר במירמה, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף והלבנת הון.

באישום החמישי נטען כי הנאשמת הכירה את יהודה פרסי, שהוא עיוור ונכה צה"ל שאיבד את מאור עיניו במבצע עמוד ענן, והציגה בפניו מצג כי ביכולתה לרכוש עבורו קרקעות המיועדות לנכי צה"ל. יהודה ביקש לרכוש מגרש הנאשמת ערכה חוזה לרכישת המגרש ביישוב כרמית ויהודה העביר לה 157,000 ₪ במזומן וכן סכום של 4,500 ₪ עבור טיפול של עורך דין. בגין זאת הואשמה בקבלת דבר במירמה והלבנת הון.

באישום השישי נטען כי הנאשמת הכירה את יניב בכר שהוא נהג מונית שנהג להסיעה, והיא הציגה בפניו כי תגיש בשמו הצעה למכרז לרכישת נכס ויניב העביר לה 252,000 ₪ וכן העביר סכומים נוספים של כ-150,000 ₪. הנאשמת הציגה בפניו מסמך מזויף על הכנ"ר כאילו יניב זכה במכרז. בגין קבלת 361,000 ₪ מיניב הואשמה בקבלת דבר במירמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף.

באישום השביעי נטען כי הנאשמת הכירה את אריאל גבלייב, הציעה לו לרכוש נכסים במכרזים כוזבים וקיבלה ממנו 130,000 ₪. לאחר מכן קיבלה ממנו כ-20,000 ₪ שה"כ קיבלה מ מנו 224,000 ₪ ובגין זאת הואשמה בקבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות.

באישום השמיני הואשמה הנאשמת בעבירות של שימוש במירמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס (שתי עבירות) והשמטת הכנסה במזיד בכוונה להתחמק ממס (שתי עבירות) לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, וזאת בגין דיווח אפס על הכנסות למרות שבשנת 2012 היו לה הכנסות בסך 272,000 ₪, בשנת 2013 היו לה הכנסות בסך 909,000 ₪, בשנת 2014 הכנסות בסך 345,000 ₪ ובשנת 2015 הכנסות בסך 1,172,000 ₪

באישום התשיעי מואשמת הנאשמת כי לאחר שהגישה בקשה לפשיטת רגל וכינוס נכסים, ובהיותה תחת כינוס נכסים, הציגה במירמה מסמכים שקריים כי היא עוסקת בשיווק נכסי מקרקעין ובתיווך וקיבלה הכנסות בסך העולה על 2.5 מיליון ₪. כמו כן לא גילתה לנאמן או לכונס הרשמי על הכנסות אלה, החזיקה חשבון בנק והשתמשה בכרטיס אשראי ללא גילוי, רכשה דירה יחד עם אחר ללא גילוי, ובגין זאת הואשמה בעבירות של אי מסירת מידע (ריבוי עבירות לפי סעיף 213 א (א) לפקודת פשיטת הרגל, אי גילוי נכסים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 216 (1) לפקודה, השמטה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 216 (6) לפקודה, מניעת הצגת מסמכים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 216 (8) לפקודה ומירמה במסמכים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 216 (10) לפקודה.

בנוסף לתיק שבו הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעבירות כמפורט לעיל, היא הורשעה גם בתיק בית משפט השלום באילת בתיק 21065-01-12 בשלוש עבירות של קבלת דבר במירמה בגין קבלת כספים מאנשים שונים.

לאחר הודאת הנאשמת באשמות נתבקש תסקיר של שירות המבחן. הנאשמת התייחסה בפני שירות המבחן רק לעבירות נשוא התיק כאן, ולא גילתה את ההליך שהתנהל בבית משפט השלום באילת.

הנאשמת היא בת 33, רווקה והתגוררה בגפה בדירה שכורה בסמוך לבית הוריה. היא מוכרת במוסד הביטוח לאומי כבעלת נכות של 100% עקב היותה עיוורת. אביה נפטר לפני מספר חודשים ומשפחתה של הנאשמת תומכת בה.

למרות שהנאשמת היתה עיוורת היא למדה בבית ספר רגיל, סיימה בהצטיינות 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה והתנדבה לשרת בצה"ל במשך שנתיים. לאחר מכן החלה ללמוד תקשורת ומינהל עסקים באוניברסיטת בר אילן אולם לקראת סיום לימודיה עברה תאונת דרכים ולא המשיכה את הלימודים. הנאשמת לא ביקשה עזרה וסיוע והשקיעה מאמצים להדחיק את הקשיים בתפקודה ובלט הצורך בתחושה של שליטה ועצמאות. היא הוציאה רישיון תיווך בנדל"ן

והחלה לעבוד אולם לאחר מכן הפסידה כספים, לטענתה עקב היותה קורבן למכרזים שאינם אמיתיים. שירות המבחן התייחס להיקף העבירות וחומרתן, וחוסר האמפטיה שגילתה הנאשמת לנפגעים והמליץ על הטלת ענישה מוחשית ומציבת גבולות ברורים בדרך של מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננים.

אחותה של הנאשמת ביטאה את תחושת המשפחה כי היא דוחה את מעשיה של הנאשמת אולם ביסודה היא אדם טוב שמבקש לתרום לחברה. הוגשו מסמכים המתייחסים להשתתפות הנאשמת בלימודי יהדות בכלא נווה תרצה, תעודת הצטיינות לסיום לימודיה בבית הספר התיכון, על תרומות לאגודת העיוורים על שירותה בצבא בצורה טובה ביותר למרות מגבלותיה הגופניות ומסמכי הוקרה נוספים.

התביעה הציגה את החומרה שבמעשי הנאשמת שרימתה אנשים קשיי יום וקיבלה מהם במירמה כספים תוך הצגת מצגי שווא וביקשה להטיל עונש של 10 שנות מאסר בפועל, לחייב בפיצויים ולהטיל קנס וכן לגזור מאסר על תנאי. הסניגור ביקש להסתפק בהטלת עונש שיתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת ובמצבה הגופני, בצורך לשקמה לאחר ריצוי המאסר ולהטיל עונש שלא יעלה על שנתיים מאסר.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים גם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, תוך התחשבות בשיקולי שיקום.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש לחומרה אם מצא כי קיים חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, וכן ניתן לשקול לחומרה את הצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה אחרת, או הרתעת הרבים מפני ביצוע סוג זה של עבירות.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בתכנון שקדם בביצוע העבירה, בחלקו של הנאשם בביצועה, בנוזק שהיה צפוי והנוזק שנגרם מביצוע העבירה, ביכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול שבהם, יכולתו להימנע מביצוע המעשים וניצול קורבן העבירה.

לקולא רשאי בית המשפט להתחשב בפגיעת העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, פגיעת העונש במשפחתו ובעיקר בנטילת אחריות של הנאשם על מעשיו ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק. כמו כן ניתן להתחשב בנסיבות חיים קשות ובהעדר עבר פלילי.

כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ולגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. כאשר מדובר במספר אירועים יש לקבוע מתחם עונש לכל אירוע בנפרד ולגזור עונש נפרד לכל אירוע. לאחר מכן ניתן לקבוע חפיפה בין העונשים או הצטברותם.

מעשיה של הנאשמת חמורים במיוחד. היא פגעה באנשים שרכשה את אמונם וגזלה את כספם תוך ניצול תמימותם ואמונם בה בשל היותה עיוורת, כאשר הציגה עצמה כמומחית בתחום הנדל"ן, כשמאית מקרקעין שעובדת ברשות מקרקעי ישראל וכבעלת היתר להגשת הצעות במכרזים לרכישת נכסי נדל"ן המפורסמים על ידי כונס הנכסים הרשמי. הנאשמת רכשה את אמונם של הקורבנות תוך הצגתה כאישה אמידה, קיבלה את הלקוחות במשרדים מפוארים שאותם שכרה לפי ימים או שעות, עשתה שימוש ברכב עם נהג תוך קיום שיחות בנוכחות הקורבנות, כאילו היא מנהלת עסקאות חשובות ובעלות ממון.

כך ניצלה הנאשמת את יואב פאעל לאחר שהכירה את רעייתו במהלך קורס שהשתתפו שתיהן ואז הציגה בפניו מצגי שווא שקריים וגרמה לו להגיש הצעות למכרזים שלא היו ולא נבראו תוך שהיא גוזלת ממנו סכום שמתקרר ל-1,400,000 ₪ (אישום ראשון).

את רועי משה הכירה הנאשמת בעת שעבד כמנהל נקודת מכירה בקניון לב דיזנגוף בתל אביב, לאחר שרכשה את אמונו גרמה לו לחתום על הצעות לרכישה שלא היו ולא נבראו וקיבלה ממנו 325,000 ₪ תוך ניסיון לקבל ממנו ומאדם נוסף 322,000 ₪ נוספים (אישום שני).

את שמעון מכלוף הכירה הנאשמת כנהג מונית שהסיע אותה באופן קבוע ולאחר שרכשה את אמונו ערכה חוזים כוזבים תוך הצגת מסמכים מזויפים, וקיבלה ממנו סה"כ 395,000 וכן 405,000 ₪ (אישום שלישי).

את עמרם ביטון הכירה הנאשמת כאשר שכרה ממנו דירת מגורים וגרמה לו לרכוש נכסים לא היו ולא נבראו, תוך שהיא מקבלת ממנו 538,000 ₪ ומנסה לקבל סכום נוסף של 333,000 ₪ (אישום רביעי).

יהודה פרסי הוא נכה צה"ל שאיבד את מאור עיניו במבצע עמוד ענן כי רימתה אותו לרכוש קרקעות המיועדות לנכי צה"ל ללא תשלום מצידו וקיבלה ממנו 169,000 ₪ (אישום חמישי).

את יניב בכר הכירה הנאשמת כאשר נהג להסיעה למקומות שונים ולבצע עבורה שליחויות, קיבלה ממנו במירמה 361,000 ₪ (אישום שישי).

הנאשמת היתה לקוחה בחנות של אריאל גבלייב וגרמה לו לרכוש נכסים כוזבים תוך קבלת 224,000 ₪ במירמה ממנו (פרט שביעי).

הנאשמת היא אישה מתוחכמת שלעיתים ניצלה את המגבלה הגופנית שלה בהיותה עיוורת על מנת לרכוש את אמון הקורבנות, זיפה מסמכים המתיימרים להיות מסמכים רשמיים של מדינת ישראל, על מנת להציג מצג שווא כאילו ההשתתפות במכרזים הכוזבים היא אמיתית, הונתה את הקורבנות בסכום מצטבר של 3,400,000 ₪ וניסתה לקבל במירמה סכום נוסף מצטבר ל-900,000 ₪.

לזכותה של הנאשמת יאמר כי החזירה טרם הגשת כתב אישום סכום של 800,000 ₪ למי שנפגעו ממעשי המירמה שלה. כמו כן מכרה דירה שרכשה במירמה באופן שכספים ממכירת הדירה הועברו לקורבנות ולאחר קיזוז הסכומים שהחזירה מהסכומים שגזלה מהקורבנות נשאר סכום גדול של 2,200,000 ₪ שלא הוחזר לנפגעים, ועד היום לא ידוע היכן הכסף ומה עשתה בו הנאשמת.

מעשיה של הנאשמת בוצעו לפרק זמן של שנים, כך שאין מדובר באירוע בודד או כישלון רגעי או חד פעמי, תוך תחכום רב ותכנון.

יש מקום לקבוע בגין כל אירוע של קבלת כספים במירמה תוך זיוף מסמכים ושימוש בהם מתחם עונש שבין שנתיים לחמש שנים מאסר בפועל, מתחם עונש בגין הלבנת הון של 18-40 חודשי מאסר בפועל, ומתחם עונש בגין עבירות המס שבין שנה ל-3 שנים מאסר בפועל.

למרות שמדובר בסדרה רצופה של אירועים שנמשכו על פני שנים, יש לראות בכך מירמה מתמשכת אחת אולם בהתחשב בתכנון של ביצוע העבירות, בתחכום הרב שהפגינה הנאשמת בביצוען, בהותירה קורבנות המירמה ללא פיצוי, ובהתחשב בפסיקה הנוהגת בעבירות מסוג זה, כאשר יש להתחשב במידה רבה לקולא בהודאתה של הנאשמת באשמות ובלקיחת אחריות על מעשיה והבעת חרטה עליהם.

אני גוזר על הנאשמת בגין כל העבירות שבהם הורשעה, הן בתיק זה והן בתיק של בית משפט השלום באילת עונש מאסר כולל לתקופה של 6 שנים החל מיום מעצרה 5.6.2016.

כמו כן אני מטיל עליה 18 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור תוך 3 שנים עבירה של קבלת דבר במירמה, זיוף או שימוש במסמך מזויף, שנה מאסר על תנאי שלא תעבור תוך 3 שנים עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון ובניגוד לפקודת מס הכנסה או חוק מע"מ.

גורלו של הכסף ה"אבוד" בסך 2,200,000 ₪ אינו ידוע אולם אין לדעת אם הנאשמת מחזיקה בו ועל כן אני מטיל עליה עונש סימלי של קנס בסך 100,000 ₪ בלבד או 6 חודשי מאסר אם הקנס לא ישולם עד 10.4.2018.

כמו כן אני מחייב את הנאשמת לשלם לנפגעי העבירה פיצוי כדלקמן:

- א. ליואב פאעל נשוא הפרט הראשון - פיצוי בסך 228,000 ₪.
- ב. לרועי משה נשוא הפרט השני - פיצוי בסך 200,000 ₪.
- ג. לשמעון מכלוף נשוא הפרט השלישי - פיצוי בסך 200,000 ₪.
- ד. לעמרם אביטן נשוא הפרט הרביעי - פיצוי בסך 228,000 ₪.

- ה. ליהודה פרסי נשוא הפרט החמישי - פיצוי בסך 169,000 ₪.
- ו. ליניב בכר נשוא הפרט השישי - פיצוי בסך 200,000 ₪.
- ז. לאריאל גבלייב נשוא הפרט השביעי - פיצוי בסך 200,000 ₪.

סכומי הפיצוי לנפגעים ישולמו עד ליום 10.4.2018.

התביעה ביקשה בעת הגשת כתב אישום להורות על חילוט דירה ברחוב זבח 10 גוש 6979 חלקה 10 וכן חשבון בנק על שם הנאשמת מספר 228876 בבנק מזרחי טפחות סניף 494 בתל אביב, השייך לנאשמת ולמיכאל סויסה. ככל שמדובר בדירה, מאחר והיא נמכרה במסגרת הליך בבית משפט השלום בקרית גת, חלק מכספי התמורה הוחזרו כבר לנפגעים ונשארה יתרה של כ-200,000 ₪, אינני מורה על חילוט סכום זה לטובת המדינה אלא על חלוקתו כפיצוי לנפגעים באופן יחסי לגובה הסכום שכל אחד מהם נפגע. לעומת זאת, אני מורה לחלט לטובת אוצר המדינה את הכספים, ככל שאלה נמצאים בחשבון הבנק האמור של הנאשמת ומיכאל סויסה בבנק מזרחי טפחות.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, 16 במרץ 2017 י"ח באדר תשע"ז, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמית